

Den nyindvæbnte Apoteker er pligtig til efter Burdering at overtage Ware-lager og Inventar samt stille Kaution for Opfyldelsen af den til Apoteket knyttede Afgiftsforpligtelse til Fonden, saalænge han har Apoteket og, indtil en eventuel ny Apoteker er indvæbnt. Denne Kaution skal der i den hidtil forløbne Amortisations-tid kun i et Par Tilfælde være lagt Beslag paa. I Stedet for Kautionen kan der stilles Realhypotek til en Bærbi, der svarer til $1\frac{1}{2}$ Mars Indbetaling. Burderingen af Lager og Inventar er i Almindelighed gaaet for sig uden nævneværdig Vanskelighed, og kun undtagelsesvis har man hehøvet at tage sin Tilflugt til Boldgift. Naar Apotekeren har været Ejer af den Bygning, hvori Apoteket var anbragt, er det hyerft sjældent forekommet, at ikke ogsaa denne er bleven købt af den nye Apoteker; nogen Forpligtelse dertil er vel ikke optagen i Bestemmelserne; men de lokale Forhold gøre, at saadan Overtagelse i de allerfleste Tilfælde sker til gensidig Tilfredshed.

Angaaende nærmere Enkeltgheder ved Amortisationen henvises til de som Bilag hostrykte Statutter for den ældre Fond, med hvilke Statutterne for den yngre Fond ere omtrent enslydende.

Efter at der i 1894 er blevet indløst 13 af de ovenfor omtalte 25 salgbare Privilegier, fandtes der ved Udgangen af det nævnte Aar i Sverig i alt 234 selvstændige Apoteker, hvoraf 222 vare personlige og 12 reelle.

Foruden de selvstændige Apoteker har man derhos endnu 49 saakaldte Medicamentforraad, af hvilke det første oprettedes ved kongeligt Brev af 3die December 1869. De oprettes paa Steder, hvor et selvstændigt Apotek ikke kan bestaa. Bevillingen gives af Medicinalstyrelsen (oprindelig Sundhedskollegiet) til en nærboende, dertil villig og passende Apoteker, hvem det indtil videre overdrages at holde et af en af Medicinalstyrelsen godkendt Forstander bestyret og af Medicinalstyrelsen kontrolleret Udsalg af Medicamenter, der skulle leveres af Moderapoteket. Disse Udsalg bør „i det mindste være saaledes forsynede, at, selv om de i Farmakopoen optagne Lægemidler, som skulle være færdigt tilberedte, ikke behøve at fremstilles der, saa maa alligevel Lægers Recepter kunne behørigt ekspederes“. Apotekeren maa ikke bortforpagte dem til anden Person. Naar Omsetningen er tiltagen saa meget, at et selvstændigt Apotek kan bestaa, forandres Medicamentforraadet til et saadant.

Fremdeles findes der endnu fra gammel Tid 8 Filialapoteker. Ret til Anlæggelse af saadanne paa Steder, hvor man antog, at et selvstændigt Apotek ikke kunde bære sig, tildeltes tidligere Stamapotekerne, og de svare for saa vidt til de nuværende Medicamentforraad; de kunde ikke sælges særskilt, men fulgte Stamapotekerne som et til disse knyttet Anhang. Efterhaanden som Stamapotekerne ere blevne ledige, ere Filialapotekerne i den senere Tid erklærede selvstændige, hvorved Antallet af dem er blevet formindsket, og de nu tilbageværende ville ligeledes blive selvstændige, naar dette kan ske uden at træde nogens Ret for nær, o: naar Stamapoteket bliver ledigt.

Endelig paalægges § 29 i instruktion for provinsialläkare af 31te Oktober 1890 disse at søge at saa Sogneraadenes Formænd i Sogne, som ligge fjernt fra Apoteker eller Medicamentforraad, eller naar smitsom Sygdom er udbrudt eller almindeligere Sygelighed findes, til at anskaffe nødvendige Læge- og Desinfektionsmidler, som de skulle